importance.Sometimes we are unaware of the ways we are giving instructions in our lessons [4, p. 5].

We should discover our own ways of giving instructions and change them if they are incorrect since this is an important tool for effective language learning and therefore,good instruction-giving plays an important role in the language classroom.

References

1. Atkinson D. The mother tongue in the classroom: A neglected resource / Atkinson D. // ELT Journal. – 41(4). – 1987. – P. 241–247
2. Gardner. B., Gardner F. Classroom English / Gardner. B., Gardner F. – Oxford: Oxford University Press, 2000. – 40 p.
3. Parrott M. Tasks for Language Teachers / Parrott. M. – CUP, 1993. – 336 p.
4. Giving Instructions Among Factors that Shouldbe Considered for Effective Language Learning. – URL: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=3&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwi83KeNz5HhAhVkkIsKHS2qDD0QFjACegQIABA&url=http%3A%2F%2Fpublicacoes.unifran.br%2Findex.php%2Fdialogospertinentes%2Farticle%2Fdownload%2F244%2F198&usg=AOvVaw1ciKBLXdjQQmfOAcw-O3zv (Last accessed: 22.03.2019).

Анна Шмалюх

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Банківська система України нині знаходиться у стані затяжної рецесії, безпосередній вплив на яку має індикативне регулювання банківської діяльності в особі регулятора – Національного банку України. Для розвитку національної економіки та банківської системи України особливо актуальним є питання підтримки ліквідності та платоспроможності банків.

Вітчизняні банки сьогодні функціонують у складних умовах з високими ризиками. Криза на фінансовому і фондовому ринках спричинила різке зниження обсягів фондування, що зумовлено значним відтоком коштів клієнтів, обмеженням доступу до міжнародних ринків капіталу, падінням курсу акцій, зниженням обсягів фінансової підтримки, яку українським дочірнім компаніям надавали іноземні материнські банки. В умовах відсутності стабільних джерел надходження ресурсів ускладнюється процес формування ресурсної бази комерційних банків, що робить банківський сектор надто вразливим до ризику втрати ліквідності,

підвищення кредитного та ринкового ризиків. Негативний вплив на банківську діяльність мають незадовільний фінансовий стан позичальників та низькі доходи населення, що вимагає створення значних резервів [6].

Аналіз фінансових результатів діяльності комерційних банків в цілому по Україні за останні п'ять років свідчить про те, що доходи банків України зросли на 9251 млн грн, а витрати – на 37159 млн грн. В результаті на 01.01.2018 р. банківська система отримала збиток у розмірі 26472 млн грн, який за період аналізу зріс на 25036 млн грн [4].

Таблиця 1

Динаміка фінансових результатів діяльності банків України за 2015-2018 рр.

Назва показника	На 01.01. 2015 р	На 01.01. 2016 р	На 01.01. 2017 р	На 01.01. 2018 р
Доходи, млн грн	210201	199193	190 691	178139
Витрати, млн грн	263167	265793	350 078	204611
Результат діяльності, млн грн	-52966	-66600	-159388	-26472
Рентабельність активів, %	-4,07	-5,46	-12,6	-1,94
Рентабельність капіталу, %	-30,46	-51,91	-116,74	-15,96

*Джерело [4]

Для підвищення стабільності банківської системи необхідним є вирішення комплексу проблем:

– значний відтік коштів з депозитних банківських рахунків та зменшенням ресурсів банків, які викликані зростанням недовіри до банків;
– нагромадження значних обсягів проблемних кредитів у структурі кредитного портфеля через зростання заборгованості за кредитами, наданими фізичним особам, суб'єктам господарювання та небанківським фінансовим установам;
– суперечливість механізму рефінансування українських банків;
– збільшення витрат банків та наростання збитковості діяльності банківських установ в цілому;
– загострення проблеми недостатнього рівня капіталізації банків;
– подорожчання кредитних ресурсів в Україні;
– нарощування вкладень банків у цінні папери;
– низький рівень ризик менеджменту банків, які спричиняють макроекономічні дисбаланси.

Пропозиціями щодо мінімізації впливу факторів є:

– проведення широкої інформаційної політики щодо зміцнення довіри до банків;
– забезпеченість депозитів у національній валюті;

– підтримка достатності кредитного портфеля банку;
– складання резервних планів фінансування у випадках непередбачуваних ситуацій;
– підтримання здатності банку отримувати доступ до нових джерел ліквідності на міжбанківських ринках;
– мінімізація ризиків від впливу економічної та політичної ситуації в країні [1].

Для вирішення наявних проблем розвитку банківського сектору необхідно застосувати такі заходи, що спрямовані на: впровадження нових депозитних програм; підвищення рівня капіталізації банківського сектора шляхом залучення акціонерного капіталу; диверсифікація банківських активів; удосконалення процедур реорганізації та ліквідації; дотримання нормативів НБУ та їх виконання; розвиток кредитування малого бізнесу; впроваджувати стратегії розвитку із застосуванням міжнародного досвіду та особливостей кожного окремого банку; створення сприятливих умов для інвестування у банківський сектор; покращити якість роботи Фонду гарантування вкладів населення; удосконалити державний нагляд та контроль за проблемними українськими банками [3].

Оскільки забезпечення сталого економічного розвитку в Україні неможливе без поступу в здійсненні реформ, Національний банк разом з Урядом України має докласти всіх зусиль для продовження виконання заходів із реформування економіки та фінансової системи, передусім передбачених співпрацею з міжнародними фінансовими організаціями [5].

Підвищення ефективності діяльності банків є необхідною передумовою подальшого розвитку банківського сектору України, а пошук шляхів її стабілізації зумовлює необхідність створення дієздатних програм та проектів, нових реформ та вибору пріоритетних напрямків розвитку.

Список використаних джерел

1. Бойко А. С. Фактори впливу на забезпечення банківської ліквідності в Україні / А. С. Бойко // Агросвіт. – 2018. – № 11. – С. 43–47.
2. Ганзюк С. М. Особливості функціонування проблемних банків в Україні / С. М. Ганзюк, А. В. Лінькова // Молодий вчений. – серпень 2016 р. – № 8(35). – С. 11–14.
3. Олійник А. В. Проблеми діяльності банків на ринку кредитування в умовах фінансової нестабільності / А. В. Олійник, Ю. І. Атаманова // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2018. – № 1. – С. 135–141.
4. Основні показники банківської системи України. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/index.
5. Рошкован В. Прогноз розвитку банківської системи України /

В. Рошкован // Новое время [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://nv.ua/ukr/opinion/rashkovan/prohnoz-rozvitku-bankivskoji-sistemi-v-2018rotsi-2444720.html.
6. Фінансова безпека банківської системи – проблеми виміру та забезпечення / В. В. Коваленко, Т. М. Болгар, О. С. Сергєєва // Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики: збірник наукових праць. – 2018. – № 3(26). – С. 38–45.

Андрій Шуляк

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНФОРМАТИКИ

Готовність до виконання професійної діяльності є важливою складовою професійної компетентності майбутнього фахівця. Компетентнісний підхід у процесі підготовки вчителів інформатики досліджували Т. В. Бондаренко, І. С. Войтович, М. І. Жалдак, Н. В. Морзе, Ю. С. Рамський, О. М. Спірін, І. О. Теплицький, Ю. В. Триус, Г. В. Ткачук та інші.

Поняття «компетентний» у Великому тлумачному словнику сучасної української мови визначається як 1) такий, що має достатні знання в певній галузі; добре обізнаний в чомусь; тямущий; такий, що грунтується на знанні; кваліфікований; 2) такий, що має певні повноваження; повноправний; повновладний [1, с. 111].

Під компетентністю Л. В. Оршанський та М. В. Пагута розуміють здатність людини приймати рішення та діяти в різних професійних і життєвих ситуаціях на основі сформованих раціональних та ірраціональних інтегральних властивостей: знань, умінь, ціннісного ставлення до навколишнього світу і самого себе [4, с. 267].

Професійну компетентність І. С. Войтович визначає як продемонстровану здатність використовувати знання, вміння та навички на практиці, а також наявності досвіду і свідомого відповідального ставлення, достатніх для досягнення мети з певного виду професійної діяльності [2, с. 25].

Одним із основних структурних компонентів фахової компетентності вчителя є його інформаційна компетентність, яку О. Б. Зайцева подає як складне індивідуально-психологічне утворення на основі поєднання теоретичних знань, практичних умінь у сфері інноваційних технологій і відповідного набору особистісних якостей [3, с. 3].

Невід’ємною частиною професійної підготовки вчителя інформатики є його науково-дослідна робота, а її оцінка включає всі складові